

На основу одредаба чл. 5. и 15. Закона о Агенцији за борбу против корупције ("Службени гласник РС", бр. 97/08, 53/10, 66/11-УС, 67/13-УС, 8/15-УС; у даљем тексту: Закон о Агенцији), у поступку покренутом по службеној дужности против Драгана Јовановића из Сремске Митровице, ради одлучивања о постојању повреде Закона о Агенцији, дана 23.03.2015. године, директор Агенције за борбу против корупције доноси:

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је Драган Јовановић, директор Установе „Атлетски стадион града Сремска Митровица“ Сремска Митровица, поступио супротно одредбама чл. 27. и чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције на тај начин што је дана 14.11.2013. године са својим сином Љубишом Јовановићем, који у односу на њега има статус повезеног лица, закључио уговор о раду бр. 313/13, на основу којег је Љубиша Јовановић засновао радни однос у установи на неодређено време на радном месту медицински техничар, чиме је интересно погодовао повезаном лицу и тиме угрозио поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, а да о сукобу интереса који је имао у наведеној ситуацији није писмено обавестио Скупштину града Сремска Митровица и Агенцију за борбу против корупције,

па му се, на основу чл. 51. ст. 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције, изриче

**МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ПРЕПОРУКЕ ЗА РАЗРЕШЕЊЕ
СА ЈАВНЕ ФУНКЦИЈЕ ДИРЕКТОРА
УСТАНОВЕ "АТЛЕТСКИ СТАДИОН ГРАДА СРЕМСКА МИТРОВИЦА"
СРЕМСКА МИТРОВИЦА**

II Изрека и сажето образложение овог решења биће објављени у "Службеном гласнику Републике Србије" и у "Службеном листу града Сремска Митровица".

III Трошкове објављивања овог решења сносиће Драган Јовановић, о чему ће Агенција донети посебну одлуку.

О б р а з л о ж е њ е

Против Драгана Јовановића, директора Установе „Атлетски стадион града Сремска Митровица“ Сремска Митровица (у даљем тексту: Установа), 27.05.2014. године покренут је по службеној дужности поступак за одлучивање о постојању повреде одредаба чл. 27. и чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији, због тога што је, у својству директора Установе, са својим сином Љубишом Јовановићем закључио уговор о раду бр. 313/13 од 14.11.2013. године, на основу којег је Љубиша Јовановић засновао радни однос у овој установи на неодређено време на радном месту медицински техничар, а да о сукобу интереса који је имао у наведеној ситуацији није писмено обавестио Скупштину града Сремска Митровица и Агенцију за борбу против корупције (у даљем тексту: Агенција).

Изјашњавајући се на обавештење о покретању поступка, именовани није спорио чињеницу да је, у својству директора Установе, закључио уговор о раду са Љубишом Јовановићем, који је његов син и навео је да сматра да није својим радњама прекршио одредбе Закона о раду, Закона о Агенцији, као ни друге подзаконске акте Установе. Истакао је да је приликом закључења уговора о раду са Љубишом Јовановићем био у правној заблуди, те да није сматрао да је повредио одредбе Закона о Агенцији, а посебно да је искористио своју функцију за стицање погодности за себе или повезано лице, као и да није сматрао да постоји сукоб интереса, па из тог разлога није обавештавао Скупштину града Сремска Митровица и

Агенцију. Даље је навео да је одмах након сазнања о постојању сукоба интереса, о чему је поучен од стране стручне службе Скупштине града Сремска Митровица, предузео потребне мере, те је споразумно раскинуо радни однос са својим сином и то дана 14.04.2014. године. Сматра да је у свему поступио на основу Закона о раду, Закона о Агенцији и других подзаконских аката Установе, те да је раскидањем уговора отклонио сваку сумњу о било каквој повреди закона и предложио је да се против њега обустави поступак.

Увидом у решење Скупштине града Сремска Митровица бр. 022-240/2013-I од 30.08.2013. године утврђено је да је Драган Јовановић именован за директора Установе.

Увидом у уговор о раду бр. 313/13 од 14.11.2013. године утврђено је да је закључен између Установе као послодавца, коју заступа директор Драган Јовановић, и Љубише Јовановића, као запосленог, којим Љубиша Јовановић заснива радни однос на неодређено време у Установи на радном месту медицински техничар.

Увидом у Правилник о систематизацији послова, радних задатака и платама запослених у Установи бр. 307-13 од 13.11.2013. године утврђено је да је исти донео директор Драган Јовановић и да је, поред осталих систематизованих радних места, систематизовао ново радно место "медицински техничар".

Увидом у споразум о престанку радног односа бр. 58-14 од 14.04.2014. године утврђено је да је закључен између Установе као послодавца, коју заступа директор Драган Јовановић и Јубише Јовановића, као запосленог, на основу кога су се споразумели да запосленом престаје радни однос закључно са 14.04.2014. године, кога дана се отказује уговор о раду бр. 313/13 од 14.11.2013. године.

Увидом у допис Скупштине града Сремска Митровица бр. 022-126/2014 од 02.06.2014. године утврђено је да Драган Јовановић није обавестио наведену скупштину о сукобу интереса који је имао код закључења уговора о раду са својим сином Љубишом Јовановићем, а провером службене евиденције Агенције утврђено је да није обавестио ни Агенцију.

Одредбама чл. 27. Закона о Агенцији прописано је да је функционер дужан да јавну функцију врши тако да јавни интерес не подреди приватном, да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, да избегава стварање односа зависности према лицу које би могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције, а у случају да не може да избегне такав однос или такав однос већ постоји, да учини све што је потребно ради заштите јавног интереса и да не сме да користи јавну функцију за стицање било какве користи или погодности за себе или повезано лице.

У смислу чл. 2. истог закона, повезано лице је, поред осталих, крвни сродник функционера у правој линији; приватни интерес је било каква корист или погодност за функционера или повезано лице, а сукоб интереса је ситуација у којој функционер има приватни интерес који утиче, може да утиче или изгледа као да утиче на поступање функционера у вршењу јавне функције односно службене дужности, на начин који угрожава јавни интерес.

Одредбом чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији прописана је обавеза функционера да приликом ступања на дужност и током вршења јавне функције, у року од осам дана, писмено обавести непосредно претпостављеног и Агенцију о сумњи у постојање сукоба интереса или о сукобу интереса који он или са њим повезано лице има.

На основу чл. 2. Правилника о систематизацији послова, радних задатака и платама запослених у Установи бр. 307-13 од 13.11.2013. године предвиђено је радно место директор Установе који, поред осталог, одлучује о заснивању радног односа, расподели радника на друго радно место, те престанку рада радника Установе у складу са законом, колективним уговором и општим актима Установе.

Из наведених законских одредаба несумњиво произлази да између директора Установе и запосленог у истој установи, који је, при том, у односу на директора повезано лице, постоји однос зависности, због чега је именован закључивањем уговора о раду са својим сином довео себе у ситуацију сукоба интереса. Именован је, као директор Установе, на тај начин јавни интерес подредио приватном и јавну функцију искористио за стицање погодности за повезано лице, са којим је у односу зависности, чиме је истовремено угрозио и поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, супротно одредбама чл. 27. Закона о Агенцији.

Именовани је, као функционер, пре свега, био дужан да избегне сукоб интереса, а када је са својим сином закључио уговор о раду којим је исти и засновао радни однос на неодређено време у Установи, био је дужан да о сукобу интереса који је у конкретној ситуацији имао писмено обавести Агенцију и Скупштину града Сремска Митровица, што неспорно није учинио, па је на тај начин именовани повредио и одредбу чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији.

Приликом одлучивања цењени су наводи из изјашњења именованог, али је нађено да нису од утицаја на доношење другачије одлуке у овој правној ствари. Без утицаја су наводи именованог да је код закључења наведеног уговора о раду са својим сином у свему поступио у складу са Законом о раду и другим подзаконским актима Установе, јер у овом поступку није одлучивано о томе да ли је поступак пријема у радни однос у конкретној ситуацији спроведен у складу са прописима који регулишу радне односе, већ о постојању повреде закона којима су регулисane његове обавезе као функционера. Такође, наводи именованог да је поступао у складу са подзаконским актима Установе су без утицаја на другачије одлучивање, с обзиром на то да је именовани непосредно пре закључења уговора о раду са својим сином донео Правилник о систематизацији радних места којим је систематизовано радно место медицинског техничара, што указује на намеру именованог да свом сину, који је у односу на њега повезано лице, интересно погодује. Чињеница да је накнадно, кад је схватио да постоји у наведеној ситуацији сукоб интереса, раскинуо уговор о раду са својим сином, не може се узети као олакшавајућа околност због тога што је Драган Јовановић закључивањем уговора о раду са својим сином учинио повреду наведених законских одредби и себе довео у ситуацију сукоба интереса и да је у одређеном периоду повезано лице стекло је одређену корист, те се последице наведене повреде не могу отклонити.

Цењени су и сви остали писмени докази и наводи именованог, али је оцењено да нису од утицаја на доношење другачије одлуке.

Приликом одлучивања о томе коју меру треба изрећи именованом, оцењено је да се изрицањем мере упозорења не би постигла сврха примене Закона о Агенцији, с обзиром на то да је Драган Јовановић током вршења наведене јавне функције прво систематизовао ново радно место за које је закључио уговор о раду са својим сином, којим је омогућио стицање одређених погодности, које последице се не могу отклонити. Стога је закључено да је изрицање мере јавног објављивања препоруке за разрешење једина одговарајућа мера у конкретном случају, па је сагласно одредби чл. 51. ст. 1. истог закона и чл. 192. ст. 1. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97, 31/01, "Службени гласник РС", бр. 30/10), у вези са чл. 3. ст. 4. Закона о Агенцији, одлучено као ставу I диспозитива овог решења.

Одлуке као у ставовима II и III диспозитива овог решења донете су применом одредбе чл. 54. Закона о Агенцији.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

Против овог решења може се изјавити
жалба Одбору Агенције, у року од
15 дана од дана пријема овог решења.
Жалба се предаје Агенцији
непосредно или поштом.

Доставити:

- функционеру,
- Скупштини града Сремска Митровица,
- архиви

ДИРЕКТОР

Татјана Бабић

Одбор Агенције за борбу против корупције (у даљем тексту: Одбор Агенције) у поступку покренутом по службеној дужности против Драгана Јовановића из Сремске Митровице, ради одлучивања о постојању повреде Закона о Агенцији за борбу против корупције („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 53/10, 66/11-УС, 67/13-УС, 108/13 - др. закон, 112/13 - др. пропис и 8/15-УС; у даљем тексту: Закон о Агенцији), решавајући по жалби Драгана Јовановића изјављеној против решења директора Агенције за борбу против корупције бр. 014-020-00-00040/2014-11 од 23.03.2015. године, на основу одредбе чл. 7. ст. 1. Закона о Агенцији, на нејавној седници Одбора Агенције одржаној дана 15.07.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I ДЕЛИМИЧНО СЕ УВАЖАВА жалба и ПРЕИНАЧУЈЕ решење директора Агенције за борбу против корупције бр. 014-020-00-00040/2014-11 од 23.03.2015. године, у делу става I изреке решења, у коме је одлучено о мери, па се уместо мере јавног објављивања препоруке за разрешење са јавне функције директора Установе "Атлетски стадион града Сремска Митровица", Сремска Митровица, Драгану Јовановићу изриче мера упозорења и именовані се обавезује да се убудуће у свему придржава одредаба Закона о Агенцији за борбу против корупције,

II ПОНИШТАВА СЕ решење у ст. II и ст. III изреке,

III У преосталом делу жалба се одбија КАО НЕОСНОВАНА.

Образложење

Решењем директора Агенције за борбу против корупције (у даљем тексту: Агенција) бр. 014-020-00-00040/2014-11 од 23.03.2015. године, ставом I утврђује се да је Драган Јовановић, директор Установе "Атлетски стадион града Сремска Митровица", Сремска Митровица, поступио супротно одредбама чл. 27. и 32. ст. 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције на тај начин што је дана 14.11.2013. године са својим сином Љубишом Јовановићем, који у односу на њега има статус повезаног лица, закључио уговор о раду бр. 313/13, на основу којег је Љубиша Јовановић засновао радни однос у установи на неодређено време на радном месту медицински техничар, чиме је интересно погодовао повезаном лицу и тиме угрозио поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, а да о сукобу интереса који је имао у наведеној ситуацији није писмено обавестио Скупштину града Сремска Митровица и Агенцију, па му се, на основу члана 51. ст. 1. Закона о Агенцији, изриче мера јавног објављивања препоруке за разрешење са јавне функције директора Установе "Атлетски стадион града Сремска Митровица", Сремска Митровица. Ставом II одлучено је да ће се изрека и сажето образложење решења објавити у "Службеном гласнику Републике Србије" и у „Службеном листу града Сремска Митровица“. Ставом III одлучено је да ће трошкове објављивања решења сносити Драган Јовановић, о чему ће Агенција донети посебну одлуку.

Против овог решења Драган Јовановић благовремено је изјавио жалбу због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и због изречене мере. У жалби је, између остalog, навео да је првостепени орган погрешно утврдио чињенично стање да је подредио јавни интерес приватном интересу, те указује да је

систематизацијом, на коју је градоначелник дао сагласност у установи било предвиђено радно место медицински техничар. Ово радно место је предвиђено не из разлога да би запослио свог сина већ због потребе за тим радним местом јер се у кругу установе обављају тренинзи спортиста и често долази до повреда самих спортиста. Установа је до систематизовања наведеног радног места ангажовала медицинске техничаре по уговору о делу или преко других услуга, те се оснивање овог радног места не може узети као отежавајућа околност приликом доношења одлуке о повреди Закона о Агенцији. У жалби даље наводи да није повредио ниједну одредбу Закона о раду, јер овим законом, као ни Законом о спорту није предвиђена забрана заснивања радног односа са крвним сродником у правој линији. Посебно је у жалби истакао да функцију директора установе обавља први пут, да је био у неотклоњивој правној заблуди и да није знао да је било којим прописом забрањено заснивање радног односа са крвним сродницима, а да га нико од запослених у установи и стручној служби града није упозорио на поштовање Закона о Агенцији. Како није знао да закључењем уговора о раду крши одредбе Закона о Агенцији никога није обавестио о сукобу интереса јер је био у уверењу да сукоба интереса нема. У жалби даље наводи да није стекао било какву корист или погодност тиме што је закључио уговор о раду са својим сином јер је он радио и за свој рад добијао је зараду, па није имао корист јер само обављање посла и заснивање радног односа није никаква привилегија нити корист већ Уставом гарантовано право на рад и право на зараду за свој рад. Истиче да је корист имала само Установа јер је за много мање средстава имала стално присутног техничара него када се радници за обављање ових послова ангажују са стране. Наводи да Агенција није приликом одлучивања узела као олакшавајућу околност то што је по добијању обавештења од стране првостепеног органа да постоји сумња о кршењу одредаба закона, споразумно раскинуо уговор о раду са сином и доставио Агенцији сву потребну документацију и сам отклонио противзаконите радње. Именовани указује да је изречена мера престрога с обзиром на низ олакшавајућих околности и чињеницу да ће се и блажом мером постићи сврха кажњавања и превентивно утицати на њега да убудуће не крши одредбе закона.

Жалба је основана у делу којим се побија одлука првостепеног органа у делу става I изреке решења, у коме је одлучено о мери, као и у ставу II и III изреке.

Одбор Агенције налази да је у првостепеном поступку приликом доношења одлуке у делу става I изреке решења, у коме је одлучено о мери, а сходно томе и у ставу II и III изреке, на основу слободне оцене требало донети другачије решење.

Наиме, у делу става I изреке решења одлучено је да се именованом изриче мера јавног објављивања препоруке за разрешење са јавне функције директора Установе "Атлетски стадион града Сремска Митровица", Сремска Митровица, ставом II је одлучено да ће се изрека и сажето обrazloženje решења објавити у „Службеном гласнику Републике Србије“ и у „Службеном листу града Сремска Митровица“, а ставом III да именовани сноси трошкове објављивања решења о чему ће Агенција донети посебну одлуку. Одбор Агенције налази да, ценећи све околности конкретног случаја, а посебно чињеницу да је функционер, по пријему захтева за достављање доказа Агенцији, а пре него што је поступак против њега покренут, са својим сином закључио споразум о престанку радног односа 14.04.2014. године, има основа да се именованом због повреде одредаба чл. 27. и чл. 31. ст. 1. Закона о Агенцији изрекне блажа мера – мера упозорења и да се именовани обавеже да се убудуће придржава Закона о Агенцији. Одбор Агенције налази да ће у конкретном случају и мера упозорења у довољној мери утицати на именованог да се убудуће придржава одредаба Закона о Агенцији и да се овом мером остварује сврха закона.

У осталом делу, Одбор Агенције је нашао да је првостепени орган правилно утврдио чињенично стање на које је правилно применио закон.

Наиме, увидом у списе предмета утврђено је да је Драган Јовановић именован за директора Установе "Атлетски стадион града Сремска Митровица" 30.08.2013. године и да је закључио уговор о раду бр. 313/13 од 14.11.2013. године, којим је Љубиша Јовановић засновао радни однос на неодређено време на радном месту медицински техничар. Увидом у Правилник о систематизацији послова, радних задатака и платама запослених у Установи бр. 307-13 од 13.11.2013. године, утврђено је да је овај правилник донео директор и да је њиме

унео у систематизацију ново радно место „медицински техничар“. Увидом у споразум о престанку радног односа бр. 58-14 од 14.04.2014. године утврђено је да је закључен између наведене установе као послодавца и Љубише Јовановића, као запосленог, на основу кога су се споразумели да запосленом престаје радни однос закључно са 14.04.2014. године. Такође, увидом у допис Скупштине града Сремска Митровица од 2.06.2014. године утврђено је да Драган Јовановић није обавестио Скупштину града Сремска Митровица о сукобу интереса, а провером службене евиденције Агенције утврђено је да није обавестио ни Агенцију.

Одредбама чл. 27. Закона о Агенцији, прописано је да је функционер дужан да јавну функцију врши тако да јавни интерес не подреди приватном, да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе и да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, да избегава стварање односа зависности према лицу које би могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције, а у случају да не може да избегне такав однос или такав однос већ постоји, да учини све што је потребно ради заштите јавног интереса и да не сме да користи јавну функцију за стицање било какве користи или погодности за себе или повезано лице.

У смислу одредбе чл. 2. Закона о Агенцији, приватни интерес је било каква корист или погодност за функционера или повезано лице (алинеја 5), а сукоб интереса је ситуација у којој функционер има приватни интерес који утиче, може да утиче или изгледа као да утиче на поступање функционера у вршењу јавне функције односно службене дужности, на начин који угрожава јавни интерес (алинеја 6). Одредбом чл. 2. алинеја 4. Закона о Агенцији прописано је да је повезано лице, поред осталих, крвни сродник функционера у правој линији.

Одредбом чл. 32. ст. 1. истог закона прописана је обавеза функционера да приликом ступања на дужност и током вршења јавне функције, у року од осам дана, писмено обавести непосредно претпостављеног и Агенцију о сумњи у постојање сукоба интереса или о сукобу интереса који он или са њим повезано лице има.

Правилно је првостепени орган оценио да између директора установе и запосленог у истој установи, који је, при том, у односу на директора повезано лице по основу чињенице да му је син, постоји однос зависности, због чега је именовани пријемом у радни однос свог сина довео себе у ситуацију сукоба интереса. На тај начин је, као јавни функционер, јавни интерес подредио приватном и јавну функцију искористио за стицање користи за повезано лице, чиме је истовремено угрозио и поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, што је у супротности са одредбама чл. 27. Закона о Агенцији. Именовани је, као функционер, пре свега, био дужан да избегне сукоб интереса, а када је већ закључио уговор о раду са својим сином, био је дужан да о сукобу интереса који је имао у конкретној ситуацији писмено обавести скупштину и Агенцију, што није учинио. На тај начин повредио је и одредбу чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији.

Приликом доношења одлуке Одбор Агенције ценио је жалбене наводе који се односе на то да је првостепени орган погрешно утврдио да је подредио јавни интерес приватном интересу и да обављање посла и заснивање радног односа нису никаква привилегија нити корист већ Уставом гарантовано право на рад и право на зараду за свој рад, али је нашао да су исти неосновани. Наиме, како је то претходно наведено приватан интерес је, између осталог и било каква погодност за повезано лице. У ситуацији у којој за заснивање радног односа у јавној установи није посебно одређено да се спроводи конкурс, те именовани коришћењем овлашћења које има као јавни функционер-директор установе одлучи да закључи уговор о раду са својим сином, функционер је јавни интерес подредио приватном иако је био дужан да избегне овакву ситуацију сукоба интереса. Погодност представља и само заснивање радног односа на неодређено време непосредним закључењем уговора о раду, а чињеница да је функционер погодовао повезаном лицу указује да је јавни интерес подредио приватном и тиме је угрозио и поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције. Наиме, Уставом РС се јемчи се право на рад, у складу са законом, али поред тога, Устав садржи и одредбу да су свима, под једнаким условима, доступна сва радна места (чл. 60). Одбор Агенције указује и на то да је и сукоб интереса уставна категорија, наиме, према члану 6. Устава РС („Сл. гласник РС“, бр. 98/06), нико не може вршити државну или

јавну функцију која је у сукобу са његовим другим функцијама, пословима или приватним интересима, а постојање сукоба интереса и одговорност при његовом решавању одређују се Уставом и законом. Правила у вези са спречавањем сукоба интереса при вршењу јавних функција утврђена су Законом о Агенцији (чл. 1), а Агенција је надлежан орган за покретање поступка и изрицање мера због повреде овог закона и за решавање о сукобу интереса (чл. 5).

Приликом доношења одлуке Одбор Агенције ценио је и жалбене наводе који се односе на то да је функционер добио сагласност од градоначелника на систематизацију којом се предвиђа радно место медицински техничар, али је нашао да исти нису од утицаја на друкчије решење ове управне ствари. Ово стога што је именовани био дужан да о сукобу интереса који је у конкретној ситуацији, односно о закључивању уговора о раду са својим сином, писмено обавести Скупштину града Сремска Митровица и Агенцију, што именовани није учинио, а што је утврђено увидом у службену евиденцију Агенције и увидом у допис Скупштине града Сремска Митровица бр. 022-126/2014 од 2.06.2014. године.

Одбор Агенције ценио је наводе жалбе да именовани није повредио ниједну одредбу Закона о раду нити одредбу општих аката ове установе, те да није знао да је прописом забрањено заснивање радног односа са крвним сродником, али је нашао да исти нису од утицаја на доношење другачије одлуке. Ово стога што именовани као јавни функционер подлеже одредбама Закона о Агенцији којим су прописане обавезе функционера, између остalog, и да је дужан да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе и да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције (чл. 27. закона), те непознавање закона није оправдан разлог за непоступање функционера по обавезама које су прописане Законом о Агенцији. Имајући у виду појачану одговорност лица која обављају јавне функције, именовани је био дужан и морао је да зна које су његове обавезе као јавног функционера што је управо и прописано Законом о Агенцији. Свака чињеница која би се појавила као разлог сумње у поступање јавног функционера супротно прописаним обавезама у обављању јавне функције представља околност којом може да се наруши поверење грађана у савесно и одговорно обављање јавне функције. Чињеница да функционер није био упознат са одредбама Закона о Агенцији током вршења јавне функције управо указује да није поступао са дужном пажњом која се од њега као јавног функционера очекује.

Имајући у виду све наведено Одбор Агенције применом одредбе чл. 5. ст. 2 у вези са чл. 229. ст. 3. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10), који се сходно примењује у поступку пред Агенцијом, а како је то прописано чл. 3. ст. 4. Закона о Агенцији, донео одлуку као у диспозитиву овог решења.

Отправак овог решења у три примерка са свим списима доставља се првостепеном органу, с тим да у року од осам дана по пријему списка по један оверен примерак уручи странкама.

Упутство о правном средству:

Против овог решења не може се изјавити жалба,
али се може покренути управни спор тужбом
код Управног суда у Београду у року од 30 дана
од дана пријема решења.

РЕШЕНО У ОДБОРУ АГЕНЦИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ
014 Број 020-00-0122/15-02 од 15.07.2015. године

